

**خداوند می گوید بیايد تا با همدیگر محاجه نماییم. اگر گناهان شما مثل
ارغوان باشد مانند برف سفید خواهد شد و اگر مثل قرمز سرخ باشد، مانند
پشم خواهد شد. اشعیا ۱: ۱۸**

"گناهان خودت رو به حضور مسیح بیر"

وقتی که دعا میکنیم، بیشترمون با بردن مشکلات و نیازهامون به حضور خداوند مشکلی
نداریم ولی برای اعتراف به گناهامون چطور؟

اشعیا نبی وقتی نوشت جمیع ما مثل گوسفندان گمراه شده بودیم و هر یکی از ما به راه
خود برگشته بود و خداوند گناه جمیع ما را بروی نهاد (۵۳: ۶)، نمیدونست که یکی از اسمهای
خداوند حامل و محو کننده گناه، ولی ما این رو میدونیم! زیرا در این صورت می بایست که او از
بنیاد عالم بارها زحمت کشیده باشد. لکن الان یک مرتبه در اواخر عالم ظاهر شد تا به قربانی
خود، گناه را محو سازد- همچنین مسیح نیز چون یک بار قربانی شد تا گناهان بسیاری را رفع
نماید، بار دیگر بدون گناه، برای کسانی که منتظر او می باشند، ظاهر خواهد شد به جهت نجات
(عبرانیان ۹: ۲۶ و ۲۸).

اگر شما به عیسای مسیح ایمان داری، گناهانت از بین رفته! آخرین بار که نشانه ای از
گناهات دیده شد وقتی بود که مسیح، صلیب به دوش به سمت جلجتا میرفت. در اون لحظه که
مسیح بر روی صلیب فریا زد: «ایلی ایلی لما سبتنی یعنی الهی الهی مرا چرا ترک کردی» (متی
۲۷: ۴۶)، عیسای مسیح به خاطر حمل گناهان ما رابطه اش با پدر قطع شد. سزای گناه همینه!
یعنی قطع رابطه با خالق هستی و رفتن در عمق تاریکی. عیسای مسیح سهم خودش رو انجام داد
و حالا نوبت ماست!

دعا کن و به گناهی که کردی اعتراف کن و از مسیح بخواه که تو رو بیخشه و از تکرار جمله
«میشه لطفاً این رو از بین ببری؟» نترس و هر چقدر که لازمه بدون خجالت با خالق هستی ارتباط
برقرار کن. هیچ گناهی در نظر خداوند خیلی کهنه و یا خیلی نو نیست و یا رتبه بندی نداره، بلکه
باید برای کوچکترین گناه یا بزرگترین از نظر خودمون، به حضور او بریم.

در اعتراف به گناه خودتون فقط به یه جمله کلی و تیتروار بسنده نکنید بلکه اون رو با جزئیات به خداوند بگید. این باعث میشه که رابطه نزدیکتری با عیسای مسیح برقرار کنی و بیشتر به عمق کار اشتباهی که کردی پی ببری و در زمان تکرار اون گناه، بیشتر به این جزئیات و شرمندگی اعتراف اون فکر کنی. این رو به یاد داشته باشیم که زخمی که گناه بر روی روح ما ایجاد میکنه تنها با باز شدنش در حضور خداوند و فیض او شفا پیدا میکنه و از بین میره.

حالا دقیقاً در چه مواردی نیاز به فیض خداوند داری؟ برای این که انسان بدی هستی؟ برای اینکه سرکار با همکاریت بد رفتاری کردی؟... سعی کنید این سوالات رو بیشتر و بیشتر از حالت کلی به جزئی تبدیل کنید تا اعتراف به گناه و گفتگوتون با خداوند مثل یه ورد که همیشه تکرار میشه نباشه. خداوند قادر و عالم مطلقه و اعتراف به گناه مساوی با تنبیه از سمت خداوند نیست بلکه روندی از تشخیص و درمان اون اشتباه به کمک خداونده.

ای خالق هستی، لطفاً به من یاد بده که چطور باید با تو ارتباط برقرار کنم. به من یاد بده که چطور به گناهانم اعتراف کنم و از تو که بخشنده یکتا هستی بخوام که من رو با فیض خودت ببخشی. روح مقدست رو بر من قرار بده تا من رو در هر قدم در این طریق به کمال رسیدن در ایمان به تو و در نهایت ایستادن در حضورت راهنمایی کنه. آمین!

